

3. Why tourism in Venice is doing more harm than good. URL: <https://veneziaautentica.com/impact-tourism-venice/>

4. Венеція протестує проти масового туризму. URL: <https://www.afisha.it/travel/venetsiia-protestuie-proty-masovoho-turyzmu/>

5. Наслідки повені для Венеції. URL: <https://www.dw.com/uk/після-повені-венеція-може-втратити-статус-культурної-спадщини-юнеско/a-51296837>

Горданова К.Д.

здобувачка, 242 Туризм

Науковий керівник: Пацибіна О.А., викладач

*Мариупольський фаховий коледж Державного вищого навчального закладу
«Приазовський державний технічний університет»*

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ВСЕСВІТНЬОЇ СПАДЩИНИ ЮНЕСКО В УКРАЇНІ

У конвенції ЮНЕСКО записано, що є природні процеси нищення пам'ятки, але значно страшніші – це штучні процеси, винуватцем яких є людина. І діяльність ЮНЕСКО спрямована насамперед на захист пам'яток від рукотворного нищення. А саме вони, як засвідчує досвід, є найбільшою загрозою для культурно-історичної спадщини в Україні.

Те, що чимало історичних об'єктів таки втратили своє лице, вважають і представники асоціації шанувальників Львова і кажуть, що міська влада має зрозуміти важливу роль співпраці з ЮНЕСКО [1 с. 13-14].

Львів недостатньо використовує свій шанс входження до списку ЮНЕСКО. Асоціація шанувальників Львова, до якої входять поважні науковці, архітектори, археологи, заявляє, що на очах у львів'ян руйнують пам'ятки архітектури. Адже Львів унікальний тим, що має суцільну австрійську забудову від кінця XVIII до першої половини XX століття. Тут є вдале поєднання архітектурних стилів, представлені усі європейські школи архітектури.

Натомість міська влада усе це успішно нищить - у центральній частині розбирають старі будинки, чиновники будують паркінги прямо перед стінами які перебувають в аварійному стані, на їхньому місці споруджують сучасні архітектурні новобудови. Через кілька десятків років ця площа буде суцільною новобудовою з непотворною архітектурою. У Львові проводиться неграмотна політика збереження міста, немає поваги до такої інституції, як ЮНЕСКО, яка надає великі можливості не лише для збереження міста, але і для його розвитку.

ЮНЕСКО домогло знайти меценатів для Львова для реставрації розписів у церкві Святого Андрія. Нині багато говориться, що Львів ледь не туристична Мекка чи нею буде. Але той скромний потік туристів, умовно кажучи, закордонних туристів, а це 30-40 тисяч у рік, до Львова є неспівмірним, коли порівнювати з Прагою чи Краковом, де за рік буває 2-3 мільйони туристів [2 с. 59-61].

Наразі Львів через порушення вимог щодо охорони територій, які внесені до списку світової спадщини, може бути занесений у так званий “червоний” список. А це відразу дає сигнал - ЮНЕСКО не рекомендує таких порушників оглядати, зберігати і реставрувати, тобто меценатам не варто інвестувати в такі об'єкти.

Нині громадські активісти збирають підписи з проханням до ЮНЕСКО не вносити Львів у «червоний» список і сподіваються, що львів'яни і міська влада таки стануть відомішими у ставленні до перлин історичної спадщини.

Тому від державних чільників, які ніби то піклуються за культурою, можна почути байдужість з приводу того, що лише 3 об'єкти із численної культурної спадщини України занесені до престижного списку ЮНЕСКО. Але на жаль, ця цифра може ще зменшитись.

Проблема полягає у тому, що людям треба уважніше відноситися до того чи іншого об'єкта який треба рятувати, спокійно обговорити проблеми реставрації, а не поновлення чи відновлення об'єкта який занесений до спадщини ЮНЕСКО [3 с. 131-133].

Отже, для збереження пам'яток, які зараховані до Всесвітньої спадщини ЮНЕСКО, потрібні бюджетні кошти і допомога міжнародної спільноти, ну і участь меценатів у відродженні цих національних пам'яток, які є Всесвітньою спадщиною ЮНЕСКО. Адже тільки розумна людина може вберегти пам'ятки всесвітнього значення на території України [4 с. 177].

Список використаних джерел:

1. Підручник Світова спадщина ЮНЕСКО в Україні. Роман Маленков. Київ, 2021. 240 с.
2. Учбовий матеріал. URL: <https://visitukraine.today/uk/blog/1725/vsesvitnya-spadshhina-yunesko-v-ukraini-yaki-miscya-tocno-zaslugovuyut-na-uvagu>
3. Учбовий матеріал. URL: <https://library.vn.ua/news-and-events/novini/serpen-2021/svitova-spadshhina-yunesko-v-ukraini>

Кутакова Дар'я,
здобувачка, 242 Туризм і рекреація
Науковий керівник: Любчук Ольга, д.держ.упр, професор
ДВНЗ «Приазовський державний технічний університет»

ПЕТРИКІВСЬКИЙ РОЗПИС – ТУРИСТИЧНА ПРИНАДА УКРАЇНИ ТА ВСЕСВІТНЯ СПАДЩИНА ЮНЕСКО

Ми живемо у світі, який неймовірно швидко змінюється та постійно створює безпрецедентні виклики. Культурні зміни також є лінійними, і їх важко передбачити. Чим швидше відбуваються протилежні негативні зміни, тим більше нам потрібно розвивати свої творчі, а часто й унікальні здібності, щоб опанувати збереження та розвиток кращих самобутніх народних традицій, а також перетворення їх на мальовничий спосіб поширення та зміцнення людства. В своїй історії буття українці, не зважаючи ні на складнощі, ні на голод, ні на інші випробування, завжди прагнули створювати красу навколо себе та розвивати самобутні осередки народного мистецтва, які сформували неповторний культурний простір України. Серед таких осередків, які збереглися до сьогодні, завдяки творчості поколінь, талановитих народних майстрів є селище Петриківка – всесвітньо відома скарбниця художнього розпису.

Що стало генезом петриківського розпису-всесвітньо відомої спадщини ЮНЕСКО? З давніх-давен кожна сім'я оточувала себе знаками- оберегами. Вони походили ще з епохи матріархату, коли духовне стояло над матеріальним. Наші предки були тісно пов'язані зі Всесвітом, для них він був календарем життя, розповідав про природу його таємниці і можливості, наділяв людей мудрістю і знаннями. Вони, у свою чергу, зафіксували ці знання за допомогою знаків-символів.

Раніше кожний край, поселення України, мало власний унікальний стиль знакової-символічної системи. За допомогою якого мешканці розписували свої оселі всередині і зовні. Це різностилля було пов'язано з тим, де було розташоване село: на горі, під горою, чи просто на рівнині; побіля річки або лісу; яка там була флора і фауна. Усі ці відмінні кліматичні умови створювали середовище існування села, тим самим формуючи стилеві особливості розпису. Українці споконвіку надавали велике значення природі, а саме вони вели спостереження впродовж року та двічі на рік позначали зміни за допомогою знаків. Уперше – після зимового сонцестояння, а вдруге – під час літнього сонцестояння. Саме тому наші пращури двічі на рік білили хату прикрашаючи її різноманітними знаковими розписами відповідно до періоду року. Це означало зміни та прихід нового у житті, тому важливо було підготувати свою оселю.

Традиції петриківського розпису беруть свій початок від настінних розписів поширених в Україні з доісторичних часів виникнення праматері архікультури – білої селянської хати-мазанки. Петриківський розпис відображає духовну єдність людини з природою та презентує